

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ ΚΑΙ ΠΩΣ ΟΔΗΓΗΘΗΚΕ ΣΤΟΝ ΟΛΕΘΡΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΛΩΣΥΝΗ

Ο χουντικός ίδρυτης του Υπουργείου Πολιτισμού πέθανε πάμπτωχος στην Αφρική!

Την περασμένη Κυριακή 28 Φεβρουαρίου 2021, ο κορυφαίος αρθρογράφος της «Καθημερινής», Κώστας Ιωρδανίδης, στο άρθρο του «Ανακαλώντας Μνήμες» θυμήθηκε ποιος ίδρυσε το Υπουργείο Πολιτισμού στην Ελλάδα. Μεταφέρουμε επί λέξει: «Το Υπουργείο Πολιτισμού ιδρύθηκε το 1971. Οχι διότι η οικτρή ρουντά των συνταγματαρχών είχε πνευματικές ανησυχίες. Άλλα επειδή ένας πολιτικός μηχανικός, ο Κωνσταντίνος Παναγιωτάκης, με πάθος για τον αρχαιό ελληνικό πολιτισμό, πρότεινε στον δικτάτορα Γεώργιο Παπαδόπουλο τη δημιουργία αρμόδιου υπουργείου και ανέλαβε το σχετικό χαρτοφυλάκιο. Στον αρχαιολάτρη Παναγιωτάκη οφείλονται οι μεγάλες αρμοδιότητες που δόθηκαν στους αρχαιολόγους και τις οποίες αγωνίζονται να περιστείλουν χάριν της αναπτύξεως κάπιτοι πολιτικοί.»

ΛΑΜΠΡΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΕΜΠΙ ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΙΤ, ΣΥΝΙΔΡΥΤΗΣ ΤΟΥ ΕΣΑΣ

Είναι βέβαια πασίγνωστο ότι η κακιά ρουντά με προσωπική απόφαση του Γεωργίου Παπαδόπουλου ιδρυσε τον Αύγουστο του 1971 το Υπουργείο Πολιτισμού, αλλά επειδή πρώτη φορά γίνεται λόγος για τον άνθρωπο που έτεινε τον Αρχηγό της 21ης Απριλίου να ιδρύσει αυτό το σημαντικότατο υπουργείο, ο «Στόκος» θα ασκοληθεί σήμερα με τον αλησμόνητο Κωνσταντίνο Παναγιωτάκη. Θα καταγράψουμε όσες πληροφορίες μπορέσαμε να συγκεντρώσουμε γι' αυτόν τον σπουδαίο Έλληνα και επιφυλασσόμαστε για τυχόν συμπλήρωση.

Ο Κωνσταντίνος Παναγιωτάκης, είχε γεννηθεί στην Αθήνα, το 1919 και πέθανε την δεκαετία του 1980, εντελώς λησμονημένος, απόδειξης ότι κανείς δεν γνωρίζει με σιγουρία την ακριβή ημερομηνία του θανάτου του σε χώρα της Αφρικής. Σπούδασε Αρχιτεκτωνική - Πολεοδόμηση και Αεροναυπηγός στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο και έκανε λαμπρά μεταπτυχιακά στο κορυφαίο Πολυτεχνείο του κόσμου, το περιφρόμιο Μ.Ι.Τ. της Μασαχουσέτης.

Όταν επί Κατοχής σπούδαζε στο ΕΜΠ, ο Κ. Παναγιωτάκης είχε παρασημένη από τις συφιλιδόκες θεωρίες του Μαρξισμού - Λενινισμού και έγινε δραστήριο μέλος της ΕΠΟΝ, μόνο και μόνο από χριστιανική αγάπη προς τον πλησίον!.. Γρήγορα κατάλαβε πόσο μεγάλοι προδότες και αντύριστοι είναι οι κομμουνιστές και μαζί με άλλους φοιτητές ιδρυσαν τον περίφημο ΕΣΑΣ (Εθνικό Σύνδεσμο Ανωτάτων Σχολών) που ήταν το αντίπαλο δέος της ΕΠΟΝ και παρήγαγε πολλά κορυφαία στελέχη του Εθνικιστικού Χώρου. Ένας από αυτούς, ο Εμμανουήλ Φθενάκης, διετέλεσε επανειλημμένως υπουρ-

γός της 21ης Απριλίου, ενώ κάποιοι άλλοι έγιναν διοικητές ή ανώτερα στελέχη οργανισμών του Δημοσίου μεταξύ 1966 και 1981.

ΠΛΟΥΣΙΟΣ, ΆΛΛΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ, ΒΟΗΘΟΥΣΕ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΛΔΟΠΟΔΥΤΕΣ!

Ο Κωνσταντίνος Παναγιωτάκης καταγόταν από εύπορη και χριστιανικότατη οικογένεια. Πρίν παντρευτεί, ζούσε στην Κυψέλη, κοντά στην πλατεία Αγίου Γεωργίου, με τη μητέρα του, σ' ένα πατρογονικό νεοκλασικό διώροφο. Η καλοσύνη του και η αγάπη του για τον ουνάνθρωπο, φανερώνεται από το εξης απίστευτο περιστατικό, που είχε γίνει πασίγνωστο στην τότε Αθήνα: Αρχές του '50, ένα κυριακάτικο πρωινό, που η μητέρα του έλειπε στη Θεία Λειτουργία και ο Κωνσταντίνος Παναγιωτάκης βρισκόταν στον επάνω όροφο, άκουσε ένα θόρυβο στο ισόγειο. Έσπευσε κάτω, και πρόφτασε να δει έναν λωποδύτη που πηδούσε από το παράθυρο με τα ασημικά της μητέρας του μέσα σ' ένα σάκο.

Ο αείμνηστος Παναγιωτάκης, πήγε στη «Σήμανση» (Εγκληματολογική Υπηρεσία) και ζήτησε να δει τους τόμους με τις φωτογραφίες των λωποδυτών. Αναγνώρισε τον λωποδύτη, και συγκράτησε το όνομα και τη διεύθυνσή του, χωρίς να πει τίποτε στους Αξιωματικούς της Σήμανσης. Αμέσως, επισκέφτηκε τον λωποδύτη στην παράγκα του - σε προσφυγική συνοικία - και κτύπησε την πόρτα του. Ο λωποδύτης τρομοκρατήθηκε, αλλά ο Παναγιωτάκης τον καθησυχάσει: «Είμαι μόνος μου, δεν έφερα την Αστυνομία. Για να κλέψεις, σημάνει πως έχεις κάποια ανάγκη και ήθιμο να βοηθήσω!» Καθώς προέκυψε ότι ο λωποδύτης ήταν συστηματικός κλέφτης, και μπανόγιανε στις φυλακές, ο Παναγιωτάκης τον διαβεβαίωσε ότι θα τον βοηθήσει. Ως πρώτη δόση του έδωσε τα διπλάσια από αυτά που θα του έδιναν οι κλεπταποδόχοι για τα κλεμμένα ασημικά της μητέρας του και λίγο αργότερα του βρήκε μόνιμη δουλειά για να σταματήσει να κλέβει!.. Ό, τι δηλαδή κάνανε και οι Άγιοι της Εκκλησίας μας...

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΤΟΝ ΔΟΞΙΑΔΗ, ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΤΟ ΙΡΑΚ ΚΑΙ ΧΟΡΤΟΦΑΓΟΣ ΑΠΟ... ΛΥΠΗΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΖΩΑ!

Ο Κωνσταντίνος Παναγιωτάκης διετέλεσε επί δεκαετίες αντιπρόεδρος της Τεχνικής Εταιρείας του Δοξιάδη και διούλεψε επί χρόνια στο Ιράκ και σε άλλες αραβικές χώρες. Όπως έλεγε η γυναίκα του Αγλαΐα, όταν έπαιρνε τον μισθό του, μέχρι να γυρίσει σπίτι, είχε ξοδέψει τον μισό δίνοντας σε όποιον του ζήτουσε και σε όποιον νόμιζε ότι έχει ανάγκη!.. Για παρά-

δειγμα, όλοι οι Έλληνες στο Ιράκ, είχαν μεγάλα σπίτια με κήπο, για αυτούς ήταν απαραίτητος ο κηπουρός, όπως και ένας οικιακός βοηθός. Ο Παναγιωτάκης, είχε πάντα 12-15 Ιρακινούς προσωπικό, χωρίς στην πραγματικότητα να τους χρειάζεται. Ήθελε να τους βοηθάει οικονομικά, χωρίς να νιώθουν πως τους ελεύει!.. Ήταν πραγματικός χριστιανός, όπως - άλλωστε - ο περισσότεροι υπουργοί της 21ης Απριλίου. Επιπλέον ήταν χορτοφάγος και φιλόσοφος: «Πρέπει να ξέρετε, πως όταν λέτε πάντα την Αστυνομία. Για να κλέψεις, σημάνει πως έχεις κάποια ανάγκη και ήθιμο να βοηθήσω!» Καθώς προέκυψε ότι ο λωποδύτης ήταν συστηματικός κλέφτης, και μπανόγιανε στις φυλακές, ο Παναγιωτάκης τον διαβεβαίωσε ότι θα τον βοηθήσει. Ως πρώτη δόση του έδωσε τα διπλάσια από αυτά που θα του έδιναν οι κλεπταποδόχοι για τα κλεμμένα ασημικά της μητέρας του και λίγο αργότερα του βρήκε μόνιμη δουλειά για να σταματήσει να κλέβει!.. Ό, τι δηλαδή κάνανε και οι Άγιοι της Εκκλησίας μας...

Ο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΤΑΛΑΒΕ ΤΗΝ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΕΘΕΖΕ ΤΟ ΥΠ. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΟΠΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΗΣΕ

ΤΟ ΞΑΝΑΛΕΜΕ: Ήταν ένας πραγματικός χριστιανός, αλλά συγχρόνως λάτρης και γνωστός του Αρχαίου Ελληνικού Πολιτισμού.

Ο Κωνσταντίνος Παναγιωτάκης, είχε ένα όνειρο

ρι ζωής: Να ιδρύσει στην Ελλάδα, «Υπουργείο Πολιτισμού» για τη διατήρηση του Αρχαιολογικού μας Πλούτου, αλλά και για την ανάδειξή του πολιτισμού μας διεθνώς.

Καμιά Κυβέρνηση δεν μελέτησε με προσοχή στις προτάσεις του, μέχρι που ήρθε η ρουντά της 21ης Απριλίου 1973. Μετά από συνεχείς επαφές με τον Γεώργιο Παπαδόπουλο, ο Αρχηγός της 21ης Απριλίου έκανε δεκτή την πρόταση του και ίδρυσε το «Υπουργείο Πολιτισμού», υιοθετώντας το πρόγραμμά του. Ο Παναγιωτάκης διετέλεσε πρώτος Υπουργός Πολιτισμού της Ελλάδος από τις 26 Αυγούστου του 1971 μέχρι την πτώση του Παπαδόπουλου στις 25 Νοέμβρη 1973. Για ένα φεγγάρι (10-31/7/1972) παραδέχονται πως στον Πολιτισμό επιτέλεσε ένα «θαύμα» σε ελάχιστο χρονικό διάστημα.

ΠΕΘΑΝΕ ΠΑΜΦΤΩΧΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΠΑΤΙ Η ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΔΕΝ ΕΔΙΝΕ ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΤΙΚΟΥΣ!..

Όταν ανέλαβε την Εξουσία ο Εβραίος Δικτάτορας Μήμης Ιωαννίδης, εκδιώλθηκε ο Παναγιωτάκης από το Υπουργείο Πολιτισμού. Με τον ερχόμενο της Μεταπολίτευσης, ο Παναγιωτάκης καραβάνηλη σε μπορύες πουθενά να βρει δουλειά σε καμμιά Τεχνική Εταιρεία, αν και όλες τους έκαναν ευεργετεύση από την 21η Απριλίου! Αυτό, δυστυχώς, είναι το Ρωμέικο. Και να σκεφθεί κανείς πως ήταν ακόμη πολύ νέος, μόλις 55 ετών. Φυτώσωντας επι χρόνια με δανεικά από φύλους και γνωστούς, που δεν μπορούσε να ξεπληρώσει κι αισθανόταν απάσια.

Στις αρχές της δεκαετίας του 1980, αναγκάστηκε να πάει σε κάποια υποανάπτυκτη χώρα της Αφρικής για βιοποριστικούς λόγους. Κάτω από αντίστοιχες συνθήκες και πρωτόγονες καταστάσεις, κατάφερε να «ξεπληρώσει» κάποια από τα χρέα του. Λόγω της υπερβολικής του φιλοτιμίας να βοηθάει τον πάσχοντα συνάνθρωπο ανεξάρτητα από Φύλη και Θρησκεία, αρρώστησε Βαριά από ενδημική αφρικανική ασθένεια. Πέθανε, πάμφτωχος στην Αφρική (άγνωστο πότε ακριβώς) με μόνη συντροφιά τη σύντομη του Αγλαΐα, στην οποία δεν μπορείσει να αφήσει ούτε ένα μικρό διαμέρισμα!..

Την ίδια ώρα, ο Γύφτοι της Αγίας Βαρβάρας είχαν το ιδιόκ